

19. στεκούμενα = ακίνητα.

19. περπατούμενα = κινητά, ιδίαι τὰ ζῶα (αὐτοκίνητα).

20. 21. γυναικοπούκι = ἡ προῖξ τῆς γυναικός.

12

Κῶδιξ Μ. 136. Πρωτότυπον. Ἀπόφαισις Ἀρχιεπισκόπου Σίφνου καὶ Μυκόνου τῆς 2 Αὐγούστου 1665.

Διάδικοι. Νικολὸς υἱὸς τοῦ Ἀνδριᾶ Γενιάτζου καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ Κουμέτα καὶ Ἀννοῦσα — Μαρίνος Φέσκος.

Ἀκύρωσις προικοσυμφώνου.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1665 Αὐγούστου 2, στὴ Μυκόνου.

||² + Τὴν σήμερον συγκαθεζόμενος ὁ πανιερώτατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἀγιωτάτης ||³ ἀρχιεπισκοπῆς Σίφνου καὶ Μυκόνου κύριος, κύριος Ἀθανάσιος εἰς τὴν ἀκρό||⁴ α-σιν τῆς ἐξέφλησις τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα τοῦ Νικολοῦ σκλάβου, υἱὸς τοῦ ||⁵ Ἀνδρ<ι>ᾶ Γενιάτζου ὁμάδι μετὶ τῶν ἀδερφῶν του, ἡ Κουμέτα καὶ Ἀννοῦσα, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ||⁶ ὁ Μαρίνος Φέσκος. Ἀφορμὴ διὰ ἓνα κομμάτι ἀμπέλι καὶ ἓνα σπίτι, ὅπου ἐπροκοδιᾶ||⁷ βασεν ὁ (sic) ἄνωθεν ἀδερφῶν τοῦ ἄνω λεγομένου Μαρίνου, τὰ ὅποια πράματα ἦσαν τοῦ ||⁸ ἄνωθεν Νικολοῦ καὶ ὁ ἄνω λεγόμενος Νικολὸς δὲν ἦτον παρὼν, ὅταν ἔγινεν τὸ ἄνω||⁹θεν προκοσύμφωνον, μήτε ὁ γραμματικὸς τὸ ἤκουσεν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἄνω λεγο||¹⁰μένου Νικολοῦ, πὼς τάζει τὰ ἄνωθεν πράματα τῆς ἀνιψιᾶς του. Καὶ ἐπειδὴ τὴν σή||¹¹μερον νὰ ἐσκλαβώθην ὁ ἄνωθεν Νικολὸς ἀπὸ γαλιόττες τούρκικες καὶ νὰ τὸν ἐ||¹²πουλήσουν εἰς τὰ κάτεργα καὶ τὴν σήμερον εὐβρι<σ>κόμενος ὁ πολλὰ ἐκλαμπρος ||¹³ ἀφέντης Πιέρρος Σκούταρης καὶ νὰ ἐμήνυσεν εἰς τὴν Χίο νὰ ξαγοράσουν τὸν ||¹⁴ ἄνωθεν σκλάβον διὰ γρόσα 1... καὶ ἀπομένοντα ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Σκούταρης ||¹⁵ καὶ ἤδωσεν τὴν ἄνωθεν σκλαβιά διὰ τὸ Νικολὸν τὸν ἄνωθεν. Καὶ ὁ ἄνωθεν Νικολὸς ||¹⁶ μὴν ἔχων ἄλλο μὸδον πὼς νὰ εὐγάλῃ τὴν ἄνωθεν ἀγοράν του, ἐνεφανιστή-κασιν εἰς τὴν ἄνωθε ||¹⁷ δικαιοσύνη, μιλῶντας ἡ μία μεριά καὶ ἡ ἄλλη τὰ δικαιώματά τους. Ἡ ὁποία ἄνωθεν ||¹⁸ δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μετὰ μεγάλη στόχασιν γροικῶν-τας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφο||¹⁹τέρων, [[συ]]τυλλογίζοντας πὼς εἰς τὸ ἄνωθεν προκοσύμφωνον δὲν ἦτον ὁ ἄνωθεν Νικολὸς παρὼν ||²⁰ καὶ τὴν σκληρότητα τοῦ ἄνωθεν Μαρίνου, ὁποῖος ὡς ἀχάριστος δὲν ἐγύρεψεν νὰ τοῦ ἀβοηθῇ ||²¹ σὴ εἰς τὴν σκλαβιάν. Εἰς τοῦτο, τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος, κράζει, κρίνει καὶ ἀποφα||²²σίζει νὰ παίρνῃ ὁ ἄνωθεν σκλάβος τὸ ἀπέλι καὶ τὸ σπίτι, νὰ τὸ πουλῇ ὁ διὰ νὰ πλε||²³ρώσῃ τὴν σκλαβιάν του, ὡς καθὼς οἱ θεῖοι νόμοι διακελέβουσι καὶ λέσι τὸν ἀχάριστον ||²⁴ οἱ

⁵ ἀνδραγενιάτζου

δωρεές μετατρέπονται. Ἐτζι ἔκρινεν καὶ ἡποφάσισεν καὶ θέλει ἀπογ(ρ)ά||²⁵ψει καὶ ὑπὸ χειρός του.

||²⁶ (+ Ὁ Σίφνου καὶ Μυκόνου Ἀθανάσιος.)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Διεκδικοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἀνδριᾶ Γενιάτζου καὶ τῶν ἀδελφῶν του παρὰ τοῦ ἐναγομένου δύο ἀκίνητα, ἅτινα συνέστησαν ὡς προῖκα αἱ δύο ἐνάγουσαι ἀδελφαὶ πρὸς τὸν ἐναγόμενον διὰ τὸν μετὰ τῆς ἀνεψιᾶς των γάμον του. Ἡ ἀπόφασις δέχεται ὅτι κύριος τῶν προικοδοτηθέντων ἦτο ὁ Νικολός, οὗτος ὅμως οὔτε κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προικοσυμφώνου ἦτο παρών, οὔτε ὁ γραφεὺς τούτου εἶχεν ἀκούσει, ὅτι συναινεῖ εἰς τὴν προίκισιν αὐτήν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐνάγων Νικολός ἐσκλαβώθη ὑπὸ Τούρκων, δὲν εἶχε δὲ ἄλλην περιουσίαν διὰ νὰ ἀπελευθερωθῇ, ὁ δὲ προικοδοτηθεὶς ἐναγόμενος, ἀχαρίστως φερόμενος, ἡρνήθη νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τοῦτο, ἡ ἀπόφασις ἀκυροῖ τὴν σύστασιν τῆς ἐν λόγῳ προικὸς καὶ διατάσσει τὴν ἀπόδοσιν τῶν προικισθέντων εἰς τὸν ἐνάγοντα, ὅπως τὰ πωλήσῃ καὶ ἐκ τοῦ τιμήματος ἐξοφλήσῃ τὰ πληρωθέντα λύτρα πρὸς ἀπελευθέρωσίν του.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Ἡ ἀπόφασις προέρχεται εἰς τὴν δοθεῖσαν λύσιν, θεωροῦσα τὴν παράτυπον σύστασιν τῆς προικὸς ὡς δωρεὰν πρὸς τὸν ἐναγόμενον καὶ ἐφαρμόζουσα τὰς περὶ ἀχαριστίας ἐπὶ δωρεῶν διατάξεις τοῦ νόμου (προδήλως, τὴν τοῦ Ἀρμεν. III, 6. 3 καὶ ὅχι τὴν διάταξιν Ἀρμ. IV, 9. 1).

5. ὁμάδι = ὁμοῦ.

16. εὐγάλη = ἐξοφλήση.

13

Κῶδιξ Μ. 136. Πρωτότυπον. Ἀπόφασις τοῦ Ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου Μυκόνου, παρισταμένου καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς νήσου, τῆς 3 Αὐγούστου 1665.

Διάδικοι. Γεράσιμος Ἀγραβαράς — παπᾶ Μελέτιος υἱὸς Νικολοῦ Σιφνίου.

Διεκδίκησις ἐκκλησίας μετ' ἀφιερωμένου εἰς αὐτὴν ἀκινήτου.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1665 Αὐγούστου 3 κατὰ τὸ παλαιό, στὴ Μύκονο.

||² |K| + Τὴν σήμερον συγκαθήμενος ὁ πανιερώτατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιε||³πισκοπῆς Σίφνου καὶ Μυκόνου κύριος, κύριος Ἀθανάσιος, παρόντος συγκαθεζόμενος||⁴ καὶ ὁ πολλὰ ἔκλαμπρος ἀφέντης Πιέρρος Σκούταρης, ἐπίτροπος καὶ κριτῆς τούτης||⁵ τῆς κοινότης τῆς νήσου Μυκόνου, συνοιθρισμένοι συνοδικῶς οἱ αἰνδεσιμώτατοι κληρικοὶ||⁶ καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἱερεῖς· ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς ἐξέφλησις τῆς διαφορᾶς γενομένης||⁷ ἀνάμεσα εἰς τὸν κὺρ Γεράσιμον Ἀγραβαράν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ παπᾶ κὺρ Μελέτιος υἱὸς||⁸ τοῦ ποτὲ Νικολοῦ Σιφνίου. Ἀφορμὴ διὰ μίαν ἐκκλησίαν ὀνοματισμένη Παναγία καὶ διὰ||⁹ ἓνα κομμάτι πρᾶμα, ὅπου ἐβάσταν ὁ